

O VOCEIRO DO CUCORNO, UN PERIÓDICO FUGAZ (2ª Parte)

Por: Xoán Xosé Pérez Labaca

Seguimos na teima de facerlle unha homenaxe a Tinón xa que os seus méritos son de sobra coñecidos e recoñecidos por todos engadíndolle ese, case esquecido, de director dese desaparecido periódico “O Voceiro do Cucorno”.

Dito isto, para min moi importante, resulta necesario canto antes, non facer una comisión que coordine o proxecto, pois as comisións o único que fan e saír polos Cerros de Úbeda e darlle largas ao asunto e nunca chegar a un acordo. Fóra comisión! O mellor e xuntarse dous, un do Grove e outro dos arredores e digan: Ímolo facer! E xa está. Como proposta podería ser unha mariscada, con maiúsculas, a bordo dun barco facendo a travesía de arredor da súa amada Illa con paradas de fondeadoiro en lugares axeitados, para brindar e tomar uns “*champús*”, como Liñeiros, Melide, Fedorentos, Canexol ou outros que sinale o propio Tinón, de acordo cos ventos, as “*nevadas*” e cos mares.

Dito isto quero comentar que no número anterior de Aunios titulabamos o artigo como “O Voceiro do Cucorno, un periódico fugaz” porque efectivamente foi una publicación de moi curta duración pois soamente foron editados tres números. O máis interesante do número 1 abranguía, como ben puidemos apreciar no citado número 18 de Aunios: a súa liña de actuación, o procedemento editorial, o seu financiamento, as distintas seccións e sobre todo a singular composición da redacción.

No pasado número de Aunios díciase: “*Naquela época no Voceiro do Cucorno apareceron artigos moi singulares asinados por firmas de categoría relevante como as que formaban o equipo de redacción sobresaíndo un artigo titulado “A illa de Ons declarada República Independente”*”. Esta nova, publicada tamén nun pequeno panfleto, deixou un gran sinal entre todo o persoal (propio e alleo, local e visitante,

branco e negro, do Madrid e do Barcelona, incluso do Atl. Osasuna, católico e protestante, alto e baixo, louro e moreno, etc.), xa que explicaba a primeira parte como saíu a nova formación dunha República Independente da Illa de Ons e o que sería o seu primeiro goberno. Daba unha ampla información subliñando os que saíron nomeados como ministros.

Pois ben, o número 2 do “rotativo” informaba do que a continuación aconteceu na Illa. O primeiro foi a celebración dun Consello de Ministros onde decidiron dividir a Illa en dous Concellos: Un pequeno ao Norte coas parroquias de Melide e o Centolo e outro máis grande ao Sur formado pola parroquia do propio Cucorno, ademais das de Chan de Pólvora, Caño, Curro, Canexol e Pereiró.

Despois de transcorrer o necesario período electoral, o xornal informaba do seguinte:

“No concello de Melide non houbo problemas para elixir aos posibles candidatos e tampouco na elección de alcalde e concelleiros. Só un candidato á Alcaldía de Melide, Manolo, un rapaz pequenote, unha “ratiña” de porto, pero moi apreciado na Illa, saíu proclamado alcalde por unanimidade; desde aquela se lle coñece como “O Alcalde de Melide”. (Segundo se puido saber máis tarde, este pasaba grandes temporadas embarcado nun buque, fondeado en terra, chamado La Parda).

Como Tenente de Alcalde foi nomeado o “Maracas” todo un lobo de mar, ao que un forte temporal rompeulle o cabo do rizón do seu

barco fondeado en Melide. A nave, coa que con tantas singraduras compartira, quedou esnaquizada. (Contan que volveuse tolo e vagaba pola Illa coma un espírito)

Manolo. “Alcalde de Melide”

Como concelleiros encargados do Consumo de "Alcholes", Canutos e Cervexas foron nomeados uns rapaces que, chegados de Madrid desde fai anos, dan grolo solto as súas vacacións. Por ocupar unha concellería de mala sona preferiron quedar no anonimato. (Pero todo o mundo sabe quen son)

Por ser un concello de poucas parroquias e tamén por non haber moitos candidatos soamente formouse una concellería máis, a de Relacións Exteriores, que caeu nas mans dos dous alemáns: Tobi e Tom. (Coñecidos como "Os mensaxeiros de alén dos mares").

Seguidamente o "Voceiro do Cucorno" informa con nitidez e veracidade do acontecido no Concello do Sur no que, por certo, houbo moitos problemas para elixir aos seus representantes e así, despois de dar conta de máis de vinte días de campaña e un día de Caldeirada Oficial como xustificante dunha profunda reflexión, sinala:

Alcalde: Foi nomeado o "Dalí de Ourense", máis coñecido por Manolo Carallo, se cadra foi elixido polos seus longos anos de loita na Illa e sobre todo polas coñecidas relacións co que fora o seu can, hoxe Presidente da República de Ons, Carallo.

Tenente Alcalde: Caeu na man de Tinón, máis coñecido por o "Depredador do Océano" pois contan as malas linguas que cando viste o traxe de rá xa poden andar os peixes finos, pois enseguida aparecen na pota ao lume. Tamén din que colleu este posto polo aquel da

Inmunidade Pesqueira como concelleiro dunha Illa, e así dar boa conta do marisco.

Tamén optaron a este posto Juan e Vieites, máis coñecidos como o "Robalo" e o "Sargo de Torrelavega", polo mesmo fin da Inmunidade Pesqueira pero a máis estreita relación do Tinón co Goberno Central serviu para el levar o posto.

Concelleiro de Contrabando, Defraudación en Campamentos e Tendas de Comestibles: Foi nomeado Juanjo Labaca, coñecido por "Barriguita do Condado"; fálese de que a súa elección foi debida ás boas relacións con Pepito Castro, para ver así de conquistar o tan necesitado helicóptero para a Illa.

Concelleiro Unificado do Mando de Dornas, Gamelas, Tractores e demais "Voitures": Foi nomeado José Luis, coñecido como o "Halcón Callejero" polo seu ir e vir na Harley Davidsón da súa propiedade pola Illa adiante.

Por último para a Concellería de Consumo de "Alcholes", Papadelas, Champús e Cogorzas atopáronse moitos candidatos que reunían as condicións necesarias e que ademais foron moi votados o que puxo en moi comprometida situación aos membros do Goberno para nomear ao Concelleiro.

Os candidatos eran:

Carlos Fran: Máis coñecido como "Lola Flores", o do nome non se sabe si é polos problemas que ten co ministerio de Facenda, Contrabando e Defraudación

"Barriguita do Condado". Concelleiro de contrabando e defraudación en campamentos e tendas de comestibles.

ou por aquelas sandalias neronianas a modo de Labrego Valenciano coas que apareceu un día na Illa.

Elías, o Roxo: Un aprendiz de Lobo de Mar, coñecido por "Tom Sawyer" polo sombreiro de palla que leva en todas as singraduras. Pénsase que tiña poucas posibilidades polas súas relacións con algún xefe de antes da proclamación da República.

Domingo: Coñecido polo "Beato Dominges" polas súas constantes visitas ás tres "capelas" existentes na Illa.

Miguel, de Ourense, "o Manzanita": Coñecido por o "Play Boy da Photographi" polas súas incursións fotográficas pola praia de Melide.

Ramón: Coñecido polo "Sudaca do Xallas" é de supoñer que polas súas famosas parrilladas.

Ao final elixiron, despois de moitas caldeiradas de traballo a modo de deliberación, a Miguel de Ourense, pois o ser fotógrafo e Play Boy pode dar moita imaxe turística á Illa.

Para rematar esta información "O Voceiro do Cucorno" indicaba que como a maioría destes nomes non dicían nada, o Goberno da Illa debía convidar a todos aqueles que queiran pasar un día en Ons veñan cargadiños de bo viño, empanadas, churrasco e todo o que se tercie para xantar. Unha vez na Illa deben preguntar polos *interfectos* descoñecidos e xa xuntos, convidalos a compartir todo en "Papadela Oficial", para coñecerse mellor.

O Voceiro remata tamén dando cabida a unha moi interesante nota de prensa que facilitou aos medios O

Maracas, o Tenente de Alcalde do Concello do Norte que se publicou, tal cal, en castelán, sen mover sequera unha coma:

ISLAS DE ONS. MOVIMIENTO PELÁGICO ABISAL.

Todo el poder de los Soviets de los seres libres del Planeta 1990.

El Gran Tabú vencerá en los momentos más "trascendentales" de la evolución de la vida en la Tierra.

La acción por el cambio de rumbo comienza con la Sociedad Industrial Avanzada, industrialmente estamos en la contradicción del Sistema Capitalista que se desarrolla en una involución.

Su destrucción es el paso al equilibrio.

Mara

Despois de ler este comunicado o lector nota, por forza, unha paz interior profunda que o fai preguntarse, estou ben aquí ou póñome na fila? Dúbida que che queda no corpo e que pouco a pouco vai corroendo o espírito. Polo menos a min pasoume,

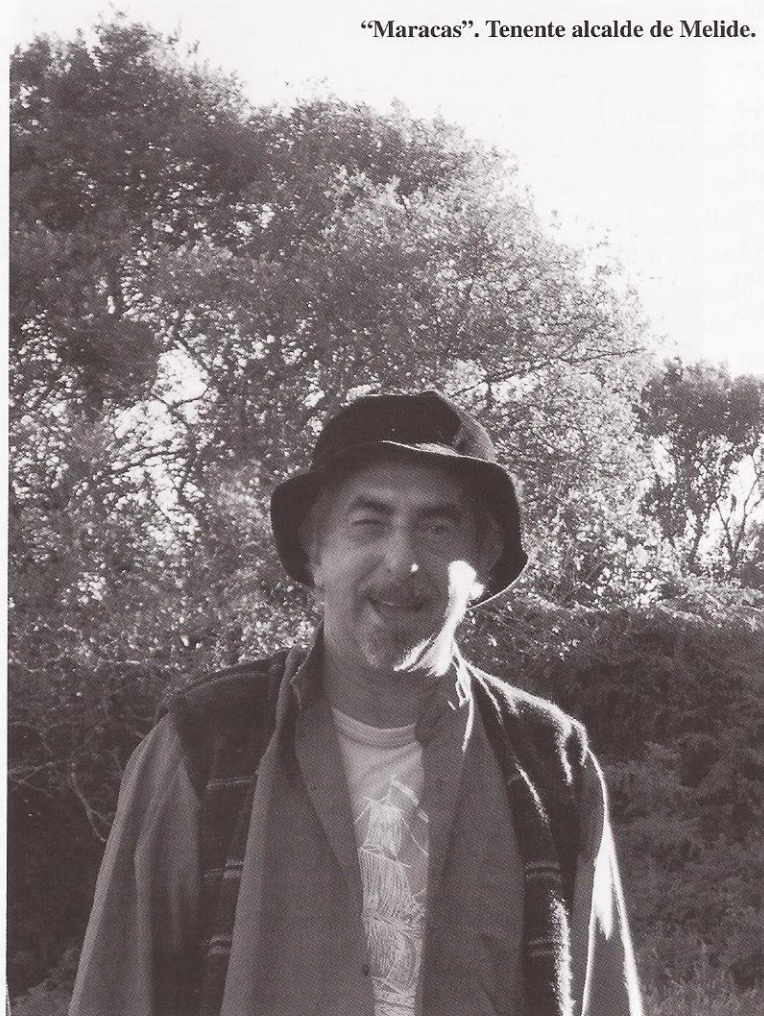
De todos os xeitos o equipo de redacción

do periódico O VOCEIRO DO CUCORNO decidiu, por unanimidade, felicitar a Maracas polo ben que se explica. O que fai público para coñecemento das xentes... en xeral.

Máis fácil é entender o da homenaxe a Tinón así que non nos fagamos os despistados e dunha vez por sempre fagamos un acto de recoñecemento a quen o merece pois hai que pensar que o tempo pasa e como di a canción:

"No somos 'naide', la 'vida' es una 'inquietú'

Ayer murió mi compadre, mañana te mueres tú..."

"Maracas". Tenente alcalde de Melide.